

Sygn. akt II CZ 61/14

POSTANOWIENIE

Dnia 30 października 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marian Kocon (przewodniczący)

SSN Józef Frąckowiak (sprawozdawca)

SSN Maria Szulc

w sprawie z powództwa M. Z.

przeciwko K. W. i K. W.

o zapłatę,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym

w Izbie Cywilnej w dniu 30 października 2014 r.,

zażalenia powoda

na wyrok Sądu Okręgowego w K.

z dnia 15 kwietnia 2014 r.,

uchyla zaskarżony wyrok.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym wyrokiem Sąd Okręgowy w K., na skutek apelacji pozwanych, uchylił wyrok Sądu Rejonowego w K. z dnia 9 października 2013 r. i przekazał sprawę temu Sądowi do ponownego rozpoznania. Zdaniem Sądu Okręgowego Sąd Rejonowy, przy ponownym rozpoznawaniu sprawy nie zastosował się do zaleceń Sądu Okręgowego, co w konsekwencji doprowadziło do nierozpoznania istoty sprawy. W zażaleniu powód zarzucił naruszenia art. 386 § 4 i 6 k.p.c. polegające na ich wadliwym zastosowaniu.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Zażalenie powoda zasługuje na uwzględnienie. Sąd Okręgowy uchylając po raz pierwszy wyrok i przekazując sprawę do ponownego rozpoznania wskazał, że sąd I instancji nie rozpoznał zarzutu pozwanych dotyczącego obniżenia należnego powodowi czynszu oraz odszkodowania za bezumowne korzystanie z jego lokalu. Przy ponownym rozpoznaniu sprawy Sąd Rejonowy, oceniając żądanie pozwanych obniżenia czynszu i odszkodowania należnych od pozwanych, na podstawie zebranego w sprawie materiału dowodowego, uznał to żądanie za bezpodstawne. Wskazał ile wynosił czynsz za podobny lokal w K. w okresie, w którym pozwani nie wydali powodowi lokalu oraz stwierdził, że pozbawienie przez pewien czas gazu i elektryczności, nie stanowiło podstawy dla obniżenia odszkodowania. Wyłączenie dostaw gazu i elektryczności nastąpiło bowiem ze względu na to, że to pozwani zaprzestali płacenia należnych opłat. Z uzasadnienia zaskarżonego wyroku wynika że Sąd Okręgowy uważa taki wniosek za nieudowodniony. Odmienna ocena zebranego w sprawie materiału dowodowego oraz konieczność, zdaniem Sądu Okręgowego, uzupełnienia tego materiału poprzez powołanie biegłego, nie stanowią w świetle art. 386 § 4 k.p.c. dostatecznych podstaw, aby uchylić wyrok sądu I instancji i przekazać go do ponownego rozpoznania. Po pierwsze, sam Sąd Okręgowy przyznaje, że Sąd Rejonowy rozważał zasadność żądania powodów w świetle zarzutu pozwanych. Niewątpliwie Sąd I instancji rozpoznał więc istotę sprawy. Jeżeli zaś istnieje potrzeba uzupełnienia tylko zebranego w sprawie materiału dowodowego, to także

nie jest to podstawa do uchylenia wyroku. Tylko gdyby postępowanie dowodowe powinno być przeprowadzone na nowo wyrok sądu I instancji mógłby zostać uchylony.

Mając na względzie powyższe Sąd Najwyższy, na podstawie art. 398¹⁵ w związku z art. 394¹ § 3 k.p.c., orzekł jak w sentencji postanowienia.